

V Á N O C E 2025

v chrámu Neposkvrněného Početí
Panny Marie v Ostravě - Radvanicích

---

*„Nebojte se! Zvěstuji vám velikou radost, radost pro všechny lid.
Dnes se vám narodil Spasitel – Kristus Pán!“ (Lk 2,10-11)*

Betlémské světlo je možné si vyzvednout s vlastní lampičkou:

21.12. - po mši svaté nebo večer při adoraci (18-19 h.)

22.12. – na faře od 8:00 – 9:00 hod.

24.12. – na faře od 10:00 - 12:00 hod.

24.12.2025, středa – Vigilie Narození Páně

22:00 „půlnoční“ mše svatá za Radvanice a Bartovice

25.12.2025, čtvrtek - Slavnost Narození Páně

9:00 slavnostní mše svatá za farnost

26.12.2025, pátek – svátek sv. Štěpána

9:00 mše svatá

15:00 - 17:00 otevřený kostel k návštěvě „Betléma“

27.12.2025, sobota – svátek sv. Jana

15:00 – 17:00 otevřený kostel k návštěvě „Betléma“

18:00 – 19:00 tichá adorace

28.12.2025, neděle – svátek Svaté rodiny

9:00 mše svatá s obnovou manželských slibů

10:00 vánoční farní kavárna

16:00 ukončení Jubilejního roku v katedrále

31.12.2025, středa

16:00 mše svatá na ukončení roku 2026

1.1.2026, čtvrtek - Slavnost Matky Boží, Panny Marie

9:00 mše svatá za pokoj a mír ve světě

Malý mnich si napsal do deníku: Vánoce se nacházejí v srdci ne pod stromečkem ...

Když se po půlnoční vánoční slavnosti vraceli mniši do kláštera, tak se malý mnich opozdil v bouři a hlubokém sněhu a ztratil se, ... oslepující sníh a vítr ... nakonec objevil povědomé místo – Tři stromy nazývané U proroků ... pokud mne bude někdo hledat, tak snad tady ...

Malý mnich zde znaveně usedl, usnul a zdál se mu zvláštní sen ... *jakýsi mnich bez tváře vložil do praku oblázek a mrštil jím po orlovi, který se nad ním vznášel, vystřelený kámen začal rotovat a zasáhl dravce v letu, ten se zoufale zmítal vzduchem a nakonec narazil na skalní útes. Mnich pak přišel k nebeské bráně a chtěl vstoupit. Svatý Petr se zeptal: Koho jsi sebou přivedl? Každý tvor na zemi je za někoho zodpovědný a ty jsi měl s sebou přivést orla. Byl jsi zodpovědný za orla. ... To jsem nevěděl ... toho orla jsem zabil...*

Mezitím se mniši v klášteře zoufale modlili za ztraceného malého mnicha. Tu se ozvalo bušení na vrata a jakýsi rozložitý muž, který vypadal jako pastýř, nesl v náručí malého mnicha, který předtím než upadl do bezvědomí, šeptal: ... *ten mnich bez tváře, to jsem já ... Kdo ho přinesl?* Zeptal se opat. „*Pastýř*“, odpověděl vrátný.

Ten mnich - to jsem já, ve své bídě, omezenosti a křehkosti. Ten orel, to jsem také já, to je všechno, čím jsem byl v životě obdarován, co mi bylo svěřeno – lidé, talenty, dary.

Ten pastýř – to je Ježíš, který se z lásky ke mně stal člověkem, aby mi byl co nejbliž, aby mne nesl, když už nemohu, když se ztrácím nebo dokonce když odmítám sám sebe. On mne přijímá, utěšuje, nese a miluje.

